

Kilînton: Ecêb e ku Komara Îslamî dersa demokrasiyê dide xelkê

Hîlarî Kilîntonê di got û bêjekê de ragihand: Ecêb e ku hikûmeta Îranê dersa demokrasiyê dide xelkê din. Hikûmeta Îranê hêmaya rastîn a dizîn û talanbirina armancên înkilabî ên xelkê ji aliyê girûpek pawanxwaz û dîktator e. Kiryarên Komara Îslamî di tepeseriya xelkê de, nişan dide ku ew çiqas alîgirê reform û azadiyê e! Wê da zanîn ku tu kesê, hogirî û elaqe bi berjeng û mînak Komara Îslamî di Rojhilata Navîn de nîne. Lewma heya cihê ku vedigere ser mafên xelkê û demokrasiyê, bi gotin û kiryarên rejîmê re dijberî heye.

Ehmedîniyad: Obama nizane navê xwe jî binivîse!!

Li gor ragihandina Îlîna, Mehmûd Ehmedîniyad di Parêzgeha Bûşehrê de bi xistine berbasî vê pirsê ku, gelo Serokkomarê Amerîkayê dixwaze cihanê birêve bibe? got: Ew heta nikare biçûktirîn hestên xwe ên şexsî kontrol bike. Ew nikare pêşîya pozê xwe jî bibîne. Ez bawerim heta nizane navê xwe jî binivîsîne, vêca çawa dixwaze reforman di cihanê de bi hizrên xwe ên şeytanî pêk bîne.

9 Partî û Saziyên Opozîsyonê Daxwaza Beşdarî Di Xwenîşandanên Seranserî De Dikin

R: 7

Daxuyaniya
Partiya
Demokrat a
Kudistana
Îranê bi
hinceta....

Komîteya Navendî ya Partiya Demokrat a Kudistana Îranê, hîlbijartiyê kongireya çardehem, deymîn pilinoma xwe...

Rûpel : 3

Rêxistina Lêborîna Navnetewî: Hêzên ewlehî berpiryarê mirina du xwendekaran in

Saziya Lêborîna Navnetewî bi derkirina daxuyaniyekê tevî weşandina raporekê li ser xwendekarên destbiserkirî, ji hemû endamên xwe daxwaz kir ku bo azadiya xwendekaran ligel desthilatdarên Komara Îslamî pêwendiyên bigrin.

Saziya navbirî herweha îşare bi kuştina du kes ji xwendekarên nerazî bi navê San'i Jale û Mohemed Muxtarî dike ku bi destrêja gulleyên hêzên rejîmê li 14'ê Şibatê de hatibûn kuştin. Desthilatdarên Komara Îslamî girûpek neyasayî bi berpirsê kuştina wan du xwendekaran tometbar dike û ewa jî rê ji bo derkirina hukmên îdamê bo hin ji neraziyên bi hêceta desthebûn di kuştina wan du kesên de xweş dike. Komara Îslamî paşan gelek bêşermane tometa besicbûnê ji wan xist û ew li bi detê alîgirên xwe teslîmê axê kirin. Ewe jî li halekê de ye ku malbata San'i Jale ew tometa rejîmê red kirin û paşan jî çend kes ji wê malbatê hatin girtin.

Sînator Can Mekkin xwazyarê guherîna rejîma Îranê ye

Can Mekkin, Sînatorê Komarîxwaz yê Amerîkayê, di got û bêjekê de ligel Dengê Amerîkayê ragihand ku rejîma Îranê tepeserkar û bêrehm e, û torên civakî weke Twîtêr, înkana xwe rêxistina çalakiyan dide û di encam de wan bo guherîna rejîma Îranê serdixe.

Mekin got: DYA piştevaniyê ji neraziyên dike û Obama jî bi sedema hewl bo got û bêjan ligel Komara Îslamî de rexne kir.

Obama di heftiya derbasbûyî de, derbarê Îran û welatên din ên deverê ku nerazîtî têde çêbûne got: Amerîka nikare rê û cihan di wan welatan de diyarî bike ku çî bihê biqewime yan rû bide. Lê navbirî zêde kir ku dewleta wî piştevanê menewî bo wan kesên e ku xwazyarê jiyaneke baştir in nişan.

Rostem Cehangîrî

Guhertinên
Turkiyê û
hîlbijartina
pêşber

Li ser van guhertinên ku di vê dawiyê li Turkiyê de derketine holê, hin bîr û hizrên nû derketine qada siyasî ya wî welatî. Aliyên siyasî ên weke CHP û MHP...

Rûpel: 4

Senar Hatemî

32 saliya
rojûna
hovekê

Xelkê zulmlêkirî û gelên mafxwarî yên Îranê, 32 salan berî niha li dijî zulm û zor,...

Rûpel: 7

Sefye Xalidî

Parastina
çavkaniyên
siruştî,
garantiya
jiyanek ..

Îro çavkaniyên siruştî û jîngeh, pirsên girîng di

Rûpel: 9

Banka Rifah a
Komara
Îslamî çû nav lîsteya
tehrîman de R:5

Bona pêşgirtin ji
daxwaza penaberiya
werzişkarên, seferên
werzişî hatin
rawestandî R:9

Peyama sersaxî a Sekreterê Giştî yê PDK Îranê bi boneya koça dawî a mamosta Şêx Izedîn Husênî

Em hatin haydar kirin ku mamostayê xebatkar û têkoşerê kevna yê riya Kurdayetî û olî, mixabin di dawîn çirkeyên roja Pêncşemî, 10'ê Şibatê koça dawiyê kir û dilê teji ji evîna azadî û rizgariya netewa wî ji lêdanê ket. Wexera xwedêjêrazî, bêguman xesarek berbiçav bû bi taybetî di rêza hejmarê wan mamostayên olî ên nîştimanperwer ku li dîtingeha ola pîroz a Îslamê ve rizgariya Kurd û gihîştina vê netewa mafxwaz bi azadî û rizgarî bo civatên xelkê rohn kirye. Bi wê hegerê ez serxweşiya xwe ji civata melayên olî ên

xebatkar ên Kurdperwer ku bi xweşî ve di Kurdistanê de hejmara wan zaf in, endamên birêz ên malbata mamosta, hemû dost û alîgirên bîr û hizrên wî birêzî dikim.

Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê
Sekreterê Giştî
Mistefa Hicrî
11'ê Şibata 2011'an
22'ê Rêbendana 1389'an

Sergotar

Ew guhên ku nabihîzin

Kerîm Perwîzî

Carek din hejmarek berbiçav ji xelkê, şeqam û kolanên Tehran û Îsfahanê kirine qadên şer li gel stemkarî û milhuriyê li pêxema azadiyê.

Roja duşemî, 25'ê Rêbendanê, herçiqas ku Mûsewî û Kerûbî daxwaza wan eve bû ku xelîk piştewaniyê ji serhildana xelkê Mîsr û Tûnisê bikin û daxwazkarê vegeriya bo serdemê zêrîn yê Komara Îslamî bin, lê xelîk li wê rojê de bi hezaran derketine ser şeqaman û ne ji gef û çavsoyên Xamineyî û taqm û kopalbîdestên wî tirsîyan û ne jî li çarçoveya hizrîna Mûsewî û Kerûbî de man. Wan durûşmên dijî rejîmê û desthilata Wîlayeta Feqîh diqîrandin û mirin ji bo rêberê rejîmê dihinartin û wênayê Xumênî û Xamineyî şewitandin. Ya ku Komara Îslamî bi serkut, tund û tûjî, îşkence û azaran ve bi taybet li vê yeksal û yekmeha dawîn de zor zêdetir kiribû, lê dîsan jî her xelkek zaf tene ser şeqaman û netirsane durûşmên dijî rejîmê diqîrandin, cihê rêz û pêzanîne ye li hember îrade û morala xelkê, herweha û peyamek rohn bo dîktatoriya Wîlayeta Feqîh ku jêre dibêje taze tu alavek bo domandina desthilatê li destê te de nemaye û îro û sibê dibe her biçî.

Ji aliyek din ve peyamek rohn û eşkere ye bo hemû wan kesan ku li çarçoveya sîstema Komara Îslamî de difikirin û li hizra reforman li nav rejîmê de ne ku ev rejîmê reform hilgir nine û xelîk gihîştine vê baweriyê ku netirsane û bi eşkere tene ser şeqaman û li dijî rejîm, sîstem û rêber durûşman didin. Ger we jî heya niha dengê xelkê nebihîstiyê, divêt niha şûn de wî dengî bibihîzin, nexa xelîk zaf ji we pêştir e û dê we bi Wîlayeta Feqîh re bi cih bihêle. Li gel hemû biwêrî, qehremanetî û moralbilindiya xwenîşanderan û ew kesên ku li bajarên Îranê li wê rojê de daketîne ser şeqaman û li dijî dîktator durûşm qîrandin, biwêrî û îradeya wan cihê rêz û hurmetê ye, lê hinek giriftên kevin û xalên lawaz jî tene dîtin ku mêjdeme mane û nehatine çareserkirin û divêt li pêşerojê de gav bo çareserkirina wan bînan avêtin, nexa sitemek e ku ji xelkê tê kirin û têtçûyek zor e ku bi xelkê tê dayîn û encamek wusa jî nabe. Vê carê jî weke her car nîşan da ku xwenîşandan, serhildan û tevger bi bê rêxistin û organîzekirin û herweha bi bê rêberiyek jêhatî, azad û demokrat û ji hemûyan girîngtir bi bê bernameyek rohn û cihê pesendê bo pêşerojê, ser nakewe û hêz û enerjîya xelkê jî tê xesarkirin. Rêxistin û organîzekirin bona wê ku hêz belav nebin, hewce ye û ji bo qonaxên dahatiyê bihên rêxistin û rêberiya jêhatî û azad hewce ye bona wê ku xelîk li vê qonaxê de bo qonaxek din bihên veguhastin û wan rênimayî bike, nek wekî Mûsewî û Kerûbî bo derbasbûyî û serdemê zêrîn yê Xumênî rênimayî bike. Ji hemûyan girîngtir, hebûna bernamîyek rohn bo pêşerojê ye ku piştî nemana vê dîktatoriye, divêt çî bihê kirin û bas ji çî şewe jiyaneke bo xelkê tê kirin? Ger ne rêxistin hebe û ne jî rêberiyek berpîrs û lêbraw, ne jî bernamîyek rohn bo pêşerojê ku hemû kesek xwe tede bibîne, weke niha dê lê bê û ji bilî Tehran û Îsfahanê nebe, ne li Sîne û ne li Tewrêz, Xuremabad, Zahidan, Ehwa û Turkmen Sehrayê tu xwenîşandan û serhildanek nabe.

Peyama Deftera Siyasî a PDK Îranê bi boneya koça dawî a mamosta Şêx Izedîn Husênî

Mixabin em hatin agehdarkirin ku şeva Pêncşemî li ser Înê, berrav 10'ê Şibatê, mamosta Şêx Izedîn Husênî kesatiyê olî û siyasî yê naskirye Kurd, piştî heyamek nesaxiyê, di temenê 89 saliyê de li welatê Swêdê koça dawiyê kir û xem û kovana jidestçûnê ji bo xizm, dost û nizikên xwe bi cih hişt.

Mamosta Şêx Izedîn ji wan kesatiyên naskirî û xebatkarên netewa Kurd li Kurdistanê Îranê bû ku temenê xwe bo kar û barên olî û di heman dem de jî xizmetkirin bi armancên gelê Kurd û azad kirina netewa Kurd terxan kir û di encam de her bi vê hêviyê û dîr ji nîştiman û xelkê Kurdistanê serê xwe danî û çû ber dilovaniya Xudê.

Mamosta Şêx Izedîn kurê Şêx Salih li malbata Berzenciyân bû ku sala 1300' a Rojî li bajarê Banê ji dayîk bûye, temenê nûgihayî û ciwaniya xwe bi xwandina waneyên olî derbas kir û sala 1321' a Rojî li devera Mukriyanê li bajarê Bokanê akincî bû, her li wir jî tevî seha netewî re aşina dibe. Sala 1332' a Rojî bi pêwendigirtin bi Komeleya Jiyanewe a Kurd ve şanaziya endametiya wê sazîyê pêhat dayîn.

Mamosta Şêx Izedîn ji wan mamostayên olî û nîştimanperwer bû ku di bizava Dr. Musediq û bizava cotkarî a devera Mukriyanê li dijî tepeserkirina zehmetkêşên deverê helwest girt û piştewaniya xwe bi eşkere ji wan re da eyanê. Li sala 1337' a Rojî li debistana Zanista Olî a Mehabadê erkê wanegotinê girt stûyê xwe û bi wê riyê ve xizmetên xwe domandin. Li salên 1346-1347' ên Rojî, pêwendî bi Partiya Demokrat a Kurdistanê ve girt û kora wanegotinê kir e mekoya hejmarek ji kurdperweran.

Sala 1357' a Rojî di serhildana gelên Îranê û Kurdistanê de, rolek çeleng di Kurdistanê de lîst. Piştî serkevtina şoreşê weke yekemîn serokê bajêrvaniya Mehabadê hat diyarîkirin. Piştê wekî serokê heyeta nûneratiya Kurd bo got û bêjan tevî heyeta rejîma taze bi desthilatgihîştî a Komara Îslamî rol dît. Piştî êrişa nîzamî a Komara Îslamî bo ser Kurdistanê, mamosta bajar bi cih hişt û heyamê çend salan li çiya û gundan de erkê xebatgêriya xwe bi cih anî. Di encam de weke penaber li welatê Swêdê akincî bû. Di hemû wî heyamî de jî li xebatê nesekinî û pêwendiyên qahîm ligel hêzên siyasî ên Kurdistanê de hebû û li her boneyekê de hizr û nêrînen kurdperwerane ên xwe nîşan didan.

Koça dawî a mamosta Şêx Izedîn Husênî, bêguman xesarek bû bo bizava rizgarîxwazane a Kurd û ji destçûna wî bo hemû aliyekê cihê xem û kovanê.

Deftera Siyasî a PDK Îranê, ligel nîşandana xem û kesera xwe bo ji destçûna wî xebatkarî û dostê nizîk yê PDK Îranê, sersaxiyê ji malbata xwedêjêrazî û hemû xizm, dost, nasyar û hemî xelkê Kurdistanê dike û xwe di wê xemê de bi şîrk dizane.

Riha wî bi bidesthatina hêviyên wî şa be.

Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê
Deftera Siyasî
11'ê Şibata 2011'an
22'ê Rêbendana 1389'an

Mîsrê rezamendiya xwe li ser derbasbûna gemiyên şer ên rejîma Îranê ji kanala Soêzê nîşan da

Li gor nûçegihaniya Firansayê, rejîma Tehranê dixwaze du gemiyên şer ên xwe ji kanala Soêzê ve bo behra Midîteranê derbas bike.

Dewleta Îsraîlê jî bi nîşandana nîgeraniya xwe, ew kiriyarê rejîmê bi gefek li ser xwe û herweha bi siyaseta azirandinê dizane.

Wezaretê Derve ya Îsraîlê ragihandiyê ku civaka cîhanî gerek bizane ku em nikarin li hember wê kiriyarê bêdeng bimînin.

Piştî şoreşa 1979' a Zayînî li Îranê de eva cara yekemîn e ku rejîma Îranê daxwaza îcazenameyê bo derbasbûna gemiyên şer ên xwe ji kanala Soêzê dike. Amerîkayê jî ragihand ku dê wan gemiyan bixwe bin çawan.

Guhertinên Turkiyê û hilbijartina pêşber

Rostem Cehangîrî

Li ser van guhertinên ku wê dawiyê li Turkiyê de derketine holê, hin bîr û hizrên nû derketine qada siyasî ya wî welatî. Aliyên siyasî ên weke CHP û MHP û zaf aliyên din ên Turkiyê bûne çend deste yan jî çend bîr û hizrên dijî hev.

Herweha di nav hêzên Kurdî de jî BDP daxwaza xwebirêveberiya demokratîk bo Kurdakincî dîke û hin aliyên din ên Kurdî jî hene ku daxwaza xweseriya Kurdistanê û hin jî daxwaza mafê çarenivîsê bi awayê federalî di çarçoveya welatê Turkiyê de dîkin.

Lê ji hemûyan balkêştir, bîr û raya partiya desthilatdar a AKP, bi serokatîya Receb Teyîb Erdoxan e ku pêşniyaz û nêrînek nûtir daye eyanê û ragihand ku divêt sîstema siyasî û birêvebirî di Turkiyê de bihê guhertin weke jî sîstema serokatîyê bi awayê Wîlayetên Hêvgirtî ên Amerîkayê. Ew jî Parvekirina desthilatê bi ser wilayet û parêzgehan de û hilbijartina wan bi dengê xelkê.

Di berhevdana navbera herdu sîstemên kevn û nû de, bêguman bîrokrya nû dikare Turkiyê ber bi guhertinên mezîn ên erênî ve bibe. Bîr û hizra han ji aliyê partiya herî bihêz a Kurd BDP'ê ve pêşwazî jê hat kirin û ragihandin ku ew pêşniyaz ji xweseriya demokratîk baştir e û dengê gel dê baştir bihê berçavgirtin û desthilata birêvebirîya gel êdî tenê li Enqerê de nebe, belkî her wilayetek bi hilbijartina parêzgar û waliyê xwe bi dengê xelkê herême dibe û birêveberên deverên xwe hilbijêrin û dikarin him çareseriya pirsgerêkên deverê bikin û him jî

xwe li îdareya welat de beşdar bizanin. Bi vî awayî birêveberiyê, her nebe hin ji xwastên gelê Kurd dê bihê çareserkin. Lê divêt nîrxandin û dahûrandinek baş li ser aliyên erênî û nerênî yên wê ji hêla aliyê Kurdî ve bihê kirin û bixin ber raya gel.

Di hemem dem de aliyê nîgetîve wê, ewe ku dixwazin pîrsa netewî bixin bin bandora wê şewazê û Kurd weke netewê û Kurdistan jî weke yek parçe nehê hesibandin û bi awayê wîlayetî birêve biçê. Lê pîrsa Kurd tenê xwebirêvebirî nîne, belkî pîrsek netewî û siyasî ye û divêt gorî daxwaza Kurdan were çareserkin û weke netewê bihê dîtin û xwedî ji çand, ziman, dîrok, xak û herêmen xwe derkevin, wê demê ye ku Kurd hest bi serbestiyê dîkin.

Bi baskirin li ser wan pîrsan hizra mirovê Kurd û Turk dê bigîje wê astê ku hevdu bipejirînin û ger pêwîst be her yek ji wan du aliyan bixwazin weke gelê başûrê Sûdanê di rîya referandoman de xweseriya xwe bi çawdêroya rabîgehînin navnetewî.

Diyare baskirina wê meselê carê zû ye jiber ku 80 sal e ku tovê dijberiyê û înkarkirina Kurdan tê çandin û renga carê ew teoriye zû nehê piraktîzekirin. Çunke heya niha jî mixabin parek zaf ji hevvelatîyên Turk li dijî sîstemek han radiwestin. Lê bi raya min şewaza birêvebirîya wîlayetan dê bikare wan hizran hêdî hêdî kal û kêmrang bike.

Ji aliyê din ve di navbera aliyên siyasî de jî cudahiyan zaf ên hizrî dijî hevdu hene. MHP weke nartîvek Şovenîst û neteweperest l

Turkiyê tenê bi ya Turkan dizane û her gawek demokratîk bo çareseriya pîrsa Kurd, bi dijî hizra "Ataturkîzm" dihesibîne, lê ew hizr di nav xelkê de, di kêmaniyê de ye û di nav parlamantoyê de jî dengê wan li ser biryaran bandorek wusa nabe.

CHP, piştî Ismet İnono

hertim li kêmaniyê de bûye û bandora wan jî li çarçoveyek %20 de ye. Lê li dema derketina biçûktirîn ronahiyê bo çareseriya pîrsa Kurd, zû bi xwe dikevin û bi partiyên nejadperest re li dijî hikûmetê hevgav dibin. Lewma ji aliyê din ve jî xwe bi xwediyê rêbaza Ataturk, bi awayekê jî dixwaze di nêrînen xwe de pîrsa Kurd gorî xwe çareser bike û bo midehekê zaf karîn bi vî taktîkê Kurdan bixapînin, dengê wan xwe re bibin. Lê bo carek jî gawek bo çareseriya pîrsa Kurd neavîtin.

Derheq Kurd û partiyên siyasî yên Kurd, vî gavê dudesteyî tede dixuyen. Desteyek ligel Erdoxan ketiye û hin gavên erênî jî li Erdoxan dîtin. Wê yekê jî wa kiriye ku Erdoxan bikare dengê zaf Kurdan bo aliyê xwe rabikêşe. Lê seba qewl û sozên Erdoxan gerek em bimînin û çavniheya derbasbûna dem û kiryarên erênî bikin.

Desteya din jî hêzên Kurdî ne ku dîsan mixabin dudesteyî û dijberî di nava wan de hatiye pêş û hêza herî mezîn û birêxistin jî PKK ye ku daxwaza çareseriya pîrsa Kurd di çarçoveya xwebirêvebirîya demokratîk û azadiya Ebdulla Ocalan, Serokê hebskirî e xwe dîkin lê nekariye ji bilî alîgirên xwe tu aliyek din ji derdora xwe bona yekêti û yedengiya hêzên Kurd kom bike da ku bi destek tijî biçin hilbijartinê û baraja %10 bişkênin û bi girûpek zor û bihêz ve tevî Parlamantoya Turkiyê bibin. Lewma eva gefek mezîn e li ser yekrêzî û tenahiya Kurdan.

Nexa PKK ê şiyana wê yekê heye ku tex û qatên Kurdan li hev bicivîne û yekdeng li hember rikeberên xwe de bisekinin û daxwazên Kurdan bibin Parlamantoyê û di hikûmetê de jî giraniya xwe hebin. Her vî dudesteyî û pirsgerêkan, asteng xistiye ser rîya hêzên Kurdî ku çend daxwazî û çend desteyî çêbe û nekarin bi yekdeng herne nav piroseya hilbijartina îsal "2011'an" li meha Hezîranê.

Wekî diyar Kurd nikarin wê yekîtiyê pêk bînin û barajê bişkênin, lewma di encam de dê dengên Kurdan bi aliyê partiya desthilatdar ve bikevin. Lê li vî navberê de erkê giran jî dikeve ser milê hêz û alî û kesatîyên siyasî ên Kurd bi taybetî PKK ku hêza herî mezîn a Kurdan e, pêwîste hin qazanc û berjewendiyên xwe yên partîyî bikin goriyê berjewendiyên giştî û netewî.

PKK bi vî yekê jî ne tenê lawaz nabe belkî dê bihêztir jî bibe û di nava xelkê Kurd de bi nîfûztir û giraniyek zêdetir hebe û li hember dewleta Turk de jî dê bihêztir be, jiber ku rewşa niha ya Turkiyê û Bakûrê Kurdistanê hewcehî vî hindê ye: çunku pêşiyên Kurdan gotine ku pirsgerêkên mezîn bi destên mirovên mezîn çareser dibin.

Lewma bila bi yek deng, bi yek reng û yekgirtî ger bo carekê jî be, keniye bixin ser lêwên Kurdan û dujminan bi helwestek netewî û biwêrane ya xwe xemgîn û perîşan bikin.

Şandek Encumena Siyasî a Kurdên Sûriyê serdana Deftera Pêwendiyên PDK Îranê li Hewlêrê kir

Şandek bilind a Encumena Siyasî a Kurdên Sûriyê bi serokatîy Dr.Mehmûd Erebo, Serokê dewreyî yê Civata Siyasî, roja Sêşemî, 16'ê Şibatê, serdana binkeya nûneratîya PDK Îranê li Hewlêrê kir û ji aliyê Tahir Mehmûdî, Berpîrsê Pêwendiyên partiyê ve bi germî hat pêşwazîkirin.

Di hevdîtina navbera her du aliyan de, dawîn guhartinên siyasî di welatên Erebi û pêlên demokratîzasyonê di Rojhilata Navîn de hatine berbas û bîr û ra hatin guhertin.

Di hevdîtina han de herweha her du aliyan tekez li ser xurtkirina pêwendîyan bo berbirûbûna bi her guhartinek siyasî û mîfhsitandin bi qazanca netewê bindest a Kurd kirin.

Her du alî li ser wê yekê hevra bûn ku her du rejîmên Sûriyê û Îran di her guhertinekê de ku bi armanca demokratîzekirina deverê derkeve holê, şiyana reforman nabin û dê bikevin ber êrîşa xelkên azadîxwaz ên xwe, wek ewa ku di wan dawiyane li welatên Erebi de rû dan.

Hêjayî gotinê ye, Encumena Siyasî a Kurdên Sûriyê ji 9 partî û saziyan pêkhatiye.

Li ber bayê serhildanan

Ebdullah Hicab

Serhildanên ku ev demeke welatên Erebi dihejîne, Rojhilata Navîn ber bi guhertinên bê vege ve dibe. Di gel ku rêjîmên dîktator bi çengurk û didanan berxwedidin, lê zehmete ev erdheja siyasî ku her tê û hêza wê xurttir dibe bi hêsanî aram be. Mumkîne ku pêvajoya bi lez nemeşe, dibe ku bi astengiyên cidî re rû bi rû be, renga encam ji niha ve bi tewayî neyên pêşbînî kirin, lê wê erdhejê qelîştêk xistiye diwarê sîstemên dîktatore Rjhilata Navîn.

Her çend navenda erdhejê welatên Erebi û hê paşhejan karîgeriyek zêde li ser rêjîma Komara Îslamî nekiriye, nişaneyên hindê hene ku rewşa Xameneyî û wilayeta wî jî êdî ber bi aloziyê ve diçe. Li ber wê yekê ye ku bi eşkere em dibînin li pişt girnîjînen xapînoke Xameneyî û hevbîrên wî, gurîzankên bizdiyan ji serhildanên gelan xuya dikin. Lewma rêjîm hevde bi lotikên şahiyê re, zîtikên kîne jî dawêje. Bi awayekê ku hemû organên serkutker, ji şerûdên Sipahê Pasdaran re bigre heya çeteyên Besic, ji mekirbaz û durûyên îdeolojîk re bigre heya sîxurên dezgehên zaniyariyê, hemû bi her re di nava amadebûnê de ne da ku pêşiya serhildana gelên Îranê bigrin. Di gel wê hindê jî hawara azadîxwaziya gelên Îranê roj bi roj pitir bilind dibe.

Lê her bi wî awayî ku pêvajoya azadîxwaziyê bi serkut û çavsoyîyê nayê asteng kirin û meşa tevçûna rêjîmên dîktator bi zext û zorê nayê rawestandî, her bi wî rengî jî gehîştina bi rizgariyê bê pîlan û amadekarî nayê misoger kirin. Pêvajoya ku niha destpê kiriye, wê dereng an zû bigehe Îranê. Lê ji bo ku di wê pêvajoyê de Kurd nebin qurbanî û bikaribin weke mîmarê qewareya Îrana siberrojê rola xwe ya pêşeng bilîzin, pêwîstiya amadekariyan niha pitir ji her demê di rojevê de ye. Çunkû bi bê amadekarî, wê erdheja guhertinan, li ciyê ku derfetan bixulîqîne, bibe guriyek bi tîn ku wê ter u hişk bi hev re bişevitîne.

Pêgava yekê û ya here sereke ji bo wê amadekariyê, destnîşan kirina astengî û metirsiyên reneyî li ser riya têkoşîna

rizgariya neteweyî li Rojhilata Kurdistanê ye. Ji pirsgerêkên navxwe re bigre, heya metirsiya ku ji aliyê tundajoyên hemberî gelê Kurd li ser tevgera neteweyî Kurdistanê ye, pêwîste tevgera Kurd bi her awayî amade be. Eger mirov bi awayekê hê vekirîtir bas bike, îro, bi rêjîma deselatdar re, zêhniyetek zêdexwaz û dûr ji eqlaniyetê, tundajoyî û zêdegavî, binajoyî û dijminîkariya ku bi taybet beşek ji nasyonalîstên gelên cîran li dijî gelê Kurd dimeşînin, her yek xweserî xwe û hemû bi hev re gefan li Kurdistanê dikin. Di wê rewşê de Kurd bi xwe jî bi hev re netifaqin û ew jî belayek mezine.

Hemû tevgera Kurd li ser wê yekê hevbiere ku astengiya herî mezin ya li ser riya azadiyê, rêjîma Komara Îslamî ye. Ew jî ne ciyê netifaqiyê ye ku ew rêjîm wê tenê demekê li ser rê rabe ku hêza guherînê bi awayekê hevgirtî di qadê de be. Di serî de jî tevgera Kurdistanê bi xwe dibe amade be. Hevdengiyek jî heye ku amadekariya herî giring ewe ku tevgera Kurd, li gor astengî û pêşhatan pîlanek stratêjîk bo pêşerojê amade bike. Pirs ewe ka gelo ji ber çî ew xalên hevbeş nabin bîngeha pîlatformek hevbeş?

Hem şoreşa 1979 u hem ezmûna Hizba Demokrat bi opozisiyona Îranê re nişan dide ku li navenda Îranê çî diqewime, kê diçe û kê tê, deselat di destê kê de be û opozisyon çawan tev bigere, aliyek hevbeşe "aliyê din" e tevgera Kurd heye. Ew aliyê hevbeş ji yek zêhniyetê re avê vedixwe ku heya niha jî di çarçoveya têgeh û ramana serdest de dijî. Ramanek ku car bi çavê dijminatîyê, car bi çavê xapandinê, car bi çavê rehmê û car jî bi çavê pirebazdek ji bo gehîştin bi amancên xwe temaşey gelê Kurd dike.

Lê amade nîne wê rastiyê

bipejirîne ku nav û nasnameya gelê Kurd ji nav û nasnameya gelê serdest u têgeha sîstema serdest bi tewayî cuda ye.

Heya ku ev zêhniyet serdest be, eger rêjîma niha here jî, an balek di nava rêjîmê de, çî di çarçoveya yasaya giştî de, çî bi derbas kirina çarçoveya ji bo hin guhertinên rûkeş desolate bigre destê xwe, wê ne deriyê demokrasîyê vebe û ne jî rê ji bo çareserîya pîrsa Kurd xweş be. Emrazê ku ew zêhniyet li dijî gelê Kurd bi kar tîne, perçe perçebûna tevgera Kurd bi xwe ye. Ev tê wê manayê ku potansiyela xebat û hêza tevgera Kurd, di heman demê de ku şiyana pêşengiyê heye, di dema hesase guherînê de dikare her bi wî rengî bibe paniya Aşîl a xwe.

Her yek ji ta û balên ser bi "alyê din" dikare bi beşek ji tevegra Kurd re bikeve danustanê û bi awayekê bilîze. Di encamê de li ciyê ku hêz û şiyana gelê Kurd di yek çarçoveyê de û ji bo yek armancê bê bi kar anîn, metirsiya hindê heye ku ev hêz li xwe vegere û li hember hev bê bi kar anîn. Perçeperçebûnên wan salên dawî û netifaqiyên navxweye hêz û partiyên siyasî destpêka wê metirsiya mezin e.

Wisana xuya ye ku Rojhilata Navîn a nû, têgehek ku ji sala 2003 u pêve ji aliyê serokê demê yê Amerîka George Bush ve hatibû ragehandin, êdî ne bi riya şer û bi destê hêzên leşkerî, lê ji encama serhildana gelên heremê wê ava bibe. Ji bo ku gelê Kurd ji destkevtên wê pêvajoyê bê par nemîne, pêwîste hêzên beşdar di tevgera Kurdistan de çî qas zûye stratêjîyê hevbeş ya neteweyî dabirêjin. Ji bo Rojhilata Kurdistanê, sîvanek neteweyî bi beşdariya hêzên çalak di tevgera neteweyî de pêwîstiyek henokeiye. Eger wisan nebe, wê bayê guhertinan bahozekê bi rê bixe ku toza wê pêşeroja me jî bixe bin xubarê.

Banka Rifah a Komara Îslamî çû nav lîsteya tehrîman de

Amerîka banka Rifah a Komara Îslamî xiste nav lîsteya tehrîmên xwe li dijî Komara Îslamî de.

Banka Rifah bi berhevkirina îmkanatên malî bo kirîna bi milyonan Dolar mûşek û Tank bi nûneratiya Wezaretê Berevaniyê a Komara Îslamî hat tawanbarkirin.

Bi gotina dewleta Amerîkayê, wan kirînan îmkan dane rêberên Komara Îslamî ku Citên şer û jêrderyayî ên Îranê li haletê çalak de rabigrin.

Cihgirê wezaretê xezîneya Amerîkayê di warê kar û barên terorîzma malî de got: heya niha 20 bankên dewletî ên Îranê ku di piştewaniya bernameya navikî, mûşekî yan terorîzmê de çalak bûn, di bin tehrîman de ne.

Li gor yasaya tehrîman, tu şirketek dewletî û taybetî ên Amerîkayê îzna wê yekê ninin ligel banka Rifah û bank û navendên malî ên di bin tehrîman de tîkiliyên ticarî ên malî bikin.

Yekîtiya Ewropayê jî di meha Şibata sala derbasbûyî de, navê banka Rifah xistibû nav lîsteya navendên tehrîmkirî ên xwe.

Xwenîşandan li welatên Erebi berdewam in

Di pêvajoya xwenîşandanên dijî desthilatê di welatên Erebi ku li Tûnisê de serhilda û li Misrê ji peşqel avêt, niha pirûşkên wê li welatên din yê dîktatorî ketiye û wê gavê Lîbî, Yemen û Behrîn û Umanê berdewam in û bi dehan kes hatine kuştin û birîndarkirin. Li welatê Lîbî, roja Pênşemî bi roja tund û tûjiyê hat ragihandin.

Bajarê Bîza li Lîbiyê ku heya niha tucar nerazîtî tede nebûne, roja Pênşemî nêzik 13 kes ji aliyê hêzên ewlehî ên Lîbiyê ve hatin kuştin.

Hêjayî gotinê ye ku di wan xwenîşandana de, Hilîkupter jî ji aliyê hikûmetê ve hatine bikaranîn. Bi giştî neya niha li Lîbiyê de 84 kes hatine kuştin.

Li Seniaya Yemenê jî goriyên xwenîşandanan zêde dibin. Li gor nûçegihaniya Firansayê, roja Pênşemî di pevçûnên navbera xwenîşanderan û hêzên ewlehiyê de, aliyê kê 12 kes hatin kuştin.

Rewşa niha ya Behrînê ne normal e û hat û çûn li navbera bajarên de qedexe ye.

Hejmara birîndaran ewqas zaf in ku bankên xwînê di encama nemana xwînê de gaziya xwînê ji xelkê dike. Civaka cîhanî jî tund û tûjiya li wan welatan de mehkûm kir û ji wan welatan xwast ku guh bi xwastên xelkê bidin. Bi taybet Amerîkayê pêşwazî ji wan guhertinên li deverê de ki û bi qazanca hemû dever û cîhanê da zanîn.

Ji Tehrîra Misrê heya Azadiya Tehranê!

Şehab xalidî

Piştî vê ku neyarên dewleta Husnî Mubarek karîn bi berxwedaniya xwe ya li ser şeqaman Husnî Mubarek naçar bikin ku dest ji posta serkomariyê berde, li Îranê de jî Musewî û Kerubî bona rêvebirina meşekê li Tehranê de bi armanca piştevanîkirina ji xelkê serhildêr ê Mîsrê daxwaza mucwezê kirin, lê wezaretê navxwe a dewleta Ehmedînejad ew daxwaz ret kir. Wezaretê navxwe serbarê vê ku îcaze neda, ragihand ku yên bêne ser şeqaman jî, dê bi tundî bêne cezakirin. Ji ber ku ên bêne ser şeqaman, têkder in û dixwazin derbê ji nizamê bixin.

Serbarê wan hemû astengiyan, lê dîsan jî di roja 25'ê Rêbendanê de, bi hezaran kesî riyane ser şeqaman, û diruşman bi dijî rêberê deshîlata Îranê Xamneyî û deshîltdarên din ên riyakar dan, lê di encama vê meşa xelkî û dijkiyara tepeserkarane ya hêzên rejîmê de, 2 kes hatin kuştin, û gellek kes jî hatin girtin û ketin ber lêdan û îşkenceyê.

Vê bûyerê di rojê cîhanêde cihêk taybet girt:

Hêlarî Kilînton wezîra karê derve a Amerîkayê li dijkiyara bi tepeseriya meşa nerazîbûnê a xelkê Îranê got: "Ya ku îro em lê Îranê de gewahyarê wê ne, nîşaneyê cesûriya xelkê Îranê û nîşaneyê riyakariya rejîma Îranê ye, rejîma Îranê ya ku ji xelkê Mîsrê re dixwaze, divêt ji xelkê xwe re jî bixwaz e. Em hêvî dikin ku neyarên dewleta Îranê, û xelkê cesûr li ser şeqamên bajarên cur bi cur ên Îranê, wan derfetan bi dest bixin ku hemwelatîyan Mîsrî bi dest xistin.

Serokê Komîteya Têkiliyên Derve a Nûnerên Melîsa Amerîkayê ji Partiya Komarîxwaz bi veşandina daxûyaniyekê ji meşa xelkê Îranê

piştevanî kir. Di vê daxûyaniyê de tevî ragihandina vê ku pêvajoya tepeseriya xelkê Îranê ji aliyê Komara Îslamiya Îranê ve, ji dema hîlbijartina serkomariyê ve tundtir bûye, seba vê ku heya niha Amerîkayê bi awayê eşkere ji xelkê Îranê ji bo azadî û demokrasîyê piştevanî nekiriye, wek şaşiyek mezin bi nav kir û got: "Em êdî nikarin vê şaşiyê ducarî bikin". Navbirî herweha daxwaz kiriye ku tewaya hewla xwe bi kar bînin bona sepandina dorpêçên abûrî bi ser wan berpirsyarên ku li binpêkirina mafê mirovan de dest hebûne.

Wezîrê karê derve yê Brîtanyayê, Vilyam Hîg jî di vê derheqê de got: "Ehmedî nijad ragihandibû ku xelkê Mîsrê divêt mafê bîr û ra eşkere kirinê derheq kar û barên welatê xwe de hebin. Lewra ez jî daxwazê ji berpirsyarên Îranî dikim bila mafek weha ji hemwelatîyên xwe re jî bi rewşa bizanin, û li hemerî meşvanan de tund û tîjîyê bi kar neînin.

Herweha hinek ji rojnameyên pîrr tîraj jî bi vî awayî bûyera 25'ê Rêbendanê di nav rûpelên xwe de cih dan:

Gardiyan: "Bi hezaran kesên rexnegir û xebatkar li paytexta Îranê de bi hêzên rejîmê re ketin nava şerekî giran de. Di şer û pevçûnan de kesek hate kuştin û bi deyan kesî jî bi tundî birîndar bûn, û hijmarek zêde ji neraziyan jî hatin destbiser kirin, alîgirên tevgera kesî riyane ser şeqaman. Polîs û cilk şexsiyan bi gaza rundikîner û batûman îrêş kirin ser wan kesên ku dijî dîktatoriyê diruşm didan".

Faynişal Taymz: "sedan hezar kes ji neraziyan ketin nav kolanên bajarên cur bi cur ên Îranê û hêzên ewlekariyê jî li hember î wan de tund û tîjî bikar anîn, lewra şer û pevçûn saz bû, eva meşa herî berfireh ji sala borî ve heya niha bû, ku bi armanca piştevanîkirina ji xebata xelkê Afrîqayê dest pêkiribû".

Nîyoyork Taymz: "Hêzên ewlekariyê mala Kerubî yek ji rêberên naskirî ên neraziyan, dorpêç kirine, herweha îzna vê hindê nedan ku kurê wî jî serdana bavê xwe bike. Meşeke berfireh jî li Teharnê de birêve çû û

deshîltdariya Îranê dest bi tepeseriya neraziyan kir û hijmarek zaf ji neyarên xiste girtîgehê de.

Helwêst û dijkiyarên navxweyî:

Li navxw a Îranê de jî seyîd Ehmedê Xatemî endamê Heyeta Serokatiyê a Meclîsa Xibrigan jî got: "Di fiqha Şîî de bo yên ku bi dijî hikumeta îslamî dest bo çekê bibin, cezayê bidarvekirinê berçav hatiye girtin. Herweha Musewî û Kerubî berpirsyar in li kuştina wan du kesan de ku li meşa roja 25'ê de hatin kuştin, dibe hukmê herî giran bo wan bihê derkirin".

Herweha li gorî zanyariyan 233 kes ji nûnerên meclîsê jî bi wajokirina daxûyaniyekê ew meşa 25'ê Rêbendanê şermezar kirin, û daxwaza dadgehîkirina Musewî û Kerubî kirin.

Televîzyona Îranê jî li dijkiyarek din de, bi dijî reformxwazan û neyarên dewletê hinek dîmen weşandin ku di wan dîmenan de hinek ji nûnerên meclîsê diruşmên wek "Musewî û Kerubî divêt werin darvekirin" û "Mirin bo Xatemî" didan.

Nûçegihaniya Mêhr jî gotinên Muhsin Rezayî yek ji berbîjarên posta serkomariya sala 1388'ê bilav kir ku gotibû: "Musewî û Kerubî fêma nakin ku di wan bûyeran de tenê emrazek in di destê Amerîka û xêrnexwazan de û wan bi qazanc û berjewendiya xwe bi kar tînin".

Ehmed Riza Radan cihgirê

fermandê hêzên întizamî jî ragihand: "Bangewaza meşê ji aliyê Amerîka, Brîtanya û Îsraîlê ve bi seranên Fitnê pêşniyar hatiye kirin".

Heya çend rojan berî niha ku xelkê Tunis û Mîsrê serî hildabûn, deshîltdarên rejîm Îranê bibûne kesên herî demokrat û azadîxwaz, û kêmtirîn tund û tîjîya ku ji aliyê hêzên Mîsrî ve heba, şev û rojan di ragihandinên xwe de diweşandin, û Husnî mubarek jî di gel Mihemed Reza Şah didanîne ber hev. Lê em dibînin dema ku xelkê azadîxwaz ê Îranê jî viyan bo azadî û demokrasîyê bêne ser şeqaman, êdî eva hemû bûne tevdanîkar û sîxorê bîhaniyan û kuştin û darvekirin û her cezayek ji wan re rewşa hat dîtin.

Gelo rastî rejîma Îranê bi wan siyasetên xwe ên riyakarane wê bikare heya kengê ser deshîlatê bimîne?

Bê şik ew gorankariyên ku hinde bilez di herêma Rojhilata Navîn de rû didin, her cure pêşbîniyekê bo şareza û karnasan îza û dijvar dikin, lê ya ku eşkere ye, ev e ku rejîm gellek zehmet e ku bi wan siyasetên xwe ên riyakarane heya heyamek dîr û dirêj li ser deshîlatê bimîne, xelkê Tunis û Mîsrê bi berxwedaniya xwe selimandin ku hekî berxwedanî û yekîti di navbera hêz û aliyên azadîxwaz de hebe, tu hêz û deshîlatek pîrr çek jî nikare xwe ragire, û daviya temenê dîktatoran nêzîk e.

Du heyetên Partiya Demokrat a Kurdistana Bakûr û Partiya Demokrat a Kurd li Sûriyê, seredana nûneratiya PDKÎ li hewlêrê kirin

Roja Çarşemî, 17'ê Şibatê, du heyetên hevpar ji Partiya Demokrat a Kurdistana Bakûr bi serokatiya Seyîd Xoce û Partiya Demokrat a Kurd li Sûriyê "Elpartî", bi serokatiya Nûrî Birîmo, serdana Deftera Nûneratî a PDK Îranê li Hewlêrê kirin û ji aliyê heyetek PDK Îranê ve bi serokatiya Tahir Mehmûdî, Endamê Komîteya Navendî ve bi germî hatin pêşwazîkirin.

Her sê partîyan di wê hevdiyê de dan û stansin li ser çend mijarên pêwendîdar bi pîrsa Kurd li Kurdistanê û her yek ji wan welatên ku kurd bi ser de hatine parvekirin, kirin û ew guhertinên ku beşek ji welatên Rojhilata Navîn girtiye û pêşveçûna demokrasîyê di deverê de û ji navçûna dîktatoran bi xaleke cihê hêviyê nîrxandin.

Nûnerê PDK Îranê li Hewlêrê li gel nîşandana keyfxweşiya xwe ji wê hevdiyê, cehd li ser pêwendiyên berdewam li navbera hêz û aliyên Kurdistanî kir û siyaset û nêrîna PDKÎ li ser rewşa Îranê û her yek ji parçeyên Kurdistanê bo heyetên mêvan şirove kir.

9 partî û saziyên opozîsyonê daxwaza beşdarî di xwenîşandanên seranserê de Kirin

Pîlanên Hikûmetê bo
jinavbirina deskevtên
serhildana 14'ê şibatê pûç
bikin!

Rabûn û serhildana xelkê di roja 14'ê Şibatê (25'ê Rêbendanê), li ser şeqamên Tehranê û bajarên din ên girîge Îranê, stûnên hikûmetê lerizandin. Nerazîyan bi wê xwenîşandanê xalek erênî a din di dîroka azadîxwaziya Îranê de tomar kirin û nîşan dan ku her demekê îrade bikin, şîyan û karîna guherîna seqaya siyasî a welat hene.

Rêberên hikûmetê bi afrandina seqaya tirs û wehşetê di yeksala derbasbûyî de, bi girtina çalakên siyasî, derkirina hukmên giran yê girtîgehê û tepeseriyên hovane û birêvebirina îdamên ser şeqaman jêvebûn ku bizava nerazîbûnê xistine arşîva dîrokê de û şeqam ji nerazîtiyên xelkê betal kirine. Meimûrên ewlehî û rêberên hikûmetê wa ji tepeseriya nerazîyan û nemana bizava wan erxayîn û xatircem bibûn ku guman dikirin gaziya daxwaza hevgerîna di nav xelkê de tesîr û dengdaneweyek wusa nabe û dikarin bi aramî û xeyalek asûde, xwenîşandanên roja 25'ê kundirol û birêveberiya wê bigrin dest.

Nerazîtiyên xelkê li Tehran û hejmarek bajarên mezin û biçûk ên Îranê bi rêberên Komara Îslamî re nîşan da ku serkevtina tepeserkaran bi ser azadiyê de ji xeyalekê pêtir nine û ya ku waqîyîyet heye, beşdarî û hebûna xelkê di roja 25'ê Rêbendanê li şeqaman û qîrandina wan dirûşman e ku bi dijî dîktator bilind dibûn.

Hikûmet ji hatina xelkê bo ser şeqaman û ji xesara ku bi wan ket, gelek nerihet û hêrs e. Kûrahiya hêrs û wehşeta wan di dijîkiriyarên ku di ragihandinên dewletî û xwenîşandanên nimayîşî ên wan de ku bi dijî Mûsewî û Kerûbî lidarxistibûn, bi ronî tê xuyakirin. Ger dîktator hinekê rastbîn bibana, ew xwenîşandan bes bû heya têbigîjin ku bi tepeserî û qîrandina dirûşman bo jinavbirina vî û wî kesayetiye bizavê, nikarin dengê azadîxwazane yê xelkê bitemirîne.

Em alî û sazî bi hêzên azadîxwaz, civat, navend û çalakên siyasî ku di pêvajoya yekêti û hevpewendîya ligel xwenîşandanên 25'ê Rêbendanê, betalkirina pîlanên hikûmetê li dijî çalak û kesatiyên naskirî ên bizavê û rakişandina piştewaniya raya giştî a cîhanê bo berevanî ji cihgîrkirina demokrasîyê di Îranê de hewil didin, hevrê û hevxebat in.

Em ji xwenîşandanên ku di vî pêvajoyê de tîrêxistin, piştewaniyê dikin û gaziya hemû Îranî û azadîxwazan bo beşdarîkirin di vî xwenîşandan û meşên nerazîtiyê ku di bajarên girîng ên Ewropa, Amerîka û Austoraliya yê di rojên Îne 29 û Şemî 30' ên Rêbendanê û roja Yekşemî, 19' Şibatê hevdem li Îran û derveyî welat de tîrêxistin, dikin.

Yekîtiya Komarîxwazên Îranê
Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê
Partiya Demokratîk a Xelkê Îranê
Partiya Komele a Kurdistana Îranê
Cehbeya Millî a Îranê – Ewropa
Saziya Yekîtiya Fîdayî ên Xelkê Îranê
Saziya Fîdayî ên Xelkê Îranê "pirranî"
Komîteya Hevanengî a Şewra Demî a Sosyalîstên Çepên Îranê
Şewra Hevahengî a Bizava
Komarîxwazên Demokrat û Laîk ên Îranê

Pêncşemî, 17'ê Şibata 2011'an
28'ê Rêbendana 1389'a Rojî

Rojev

32 saliya rojbûna hovekê

Senar Hatemi
Swis

Xelkê zulmlêkirî û gelên mafxwarî yên Îranê, 32 salan berî niha li dijî zulm û zor, cinayet û hovêtiya sîstema paşatiyê rabûn û şoreşek birê xistin ku li dîroka hevçerx ya Îranê de bêminak e. Xelkê azadîxwaz, bivir ji reh û rîşalên desthilata paşatiyê xistin û dawî bi jîna wê anîn. Lê mixabin nezanîn ku hov û dêwek gelek xeter û metirsîdartir ji şahê Îranê dê wan bixapîne û xweşiyên serketina şoreşê ji wan tal û li difna wan de derbîne. Derhal Komek melayên xwînmij û çekçekûleyên şevperest dest dan hev û bi navê Komara Îslamî, deskevtên şoreşa gelên Îranê bi talan birin û li midehek gelek kurt de dîsan ewrên reş û tarî û dûrketî ji asîmanê Îranê, vegerandin ser asîmanê welat û zulm û cinayet, hovêti û bêdadî weke diyarî bi ser xelkê de barandin ku heya niha jî berdewam e.

Karnameya reş a Komara Îslamî li wan 32 salên derbasbûyî de gelek cinayet û trajîdî li xwe de tomar kirine ku xincî şer, kavilkarî, fesad, hejarî, giranî, bêkarî, girtin, serkut, îdam, pêpeskirina maf û azadiyan, talankirina samanên giştî û ewlehîkirina welat û...hwd tiştekin din ji xelkê re nebûye. Komara Îslamî li hovêtiyê de, bêrehmê wekî xwe nebûye û nabe jî, li serkut û tepeseriyên de jî bi heman şewê, li ajotvaniya şemendefira xwe ya girtin, îdam û kuştinê de jî li hemûyan lezgîntir e, li îşkence û destdirêjiya bo ser xelkê de jî hov sifet e, li dujminatîya bi xelkê xwe re bêhempa ye, li teror û terorperweriya xwe de jî yek e, li direv û buxtan û tometan de li pêş e, li rewxistin û tirsandina xelkê de jî dîsan li pêşîya dîktatoran de ye û htd.

Îsal jî 32 saliya jidayîkbûna nemibarek a tarîtiya xwe li halekê

de bi cejin digre ku tewaw rûçikek cuda ji salên berê hebû. Ji hêlekê ve bûyer û guhertinên rojhilata navîn û nerazîbûnên serhildayî li dijî dîktatoran ta û lerz xistiye nav dilê bikî yê wan, ji hêla din ve jî kirîzên navxweyî û ketine canê hev yê karbidetan, şeqara navbera wan firehtir kiriye. Lê bi her hal dîsan jî bi mezaxtina hezîne û têtçûyek zor û teblîxatek zaf, hewil da ku alîgirên xwe bikişîne ser şeqaman û ji beşdariya wan bi armanca rewatî û meşrûiyetdan bi xwe û siyasetên xwe mifahê bistîne û bi vî çendê jî sûtistifadeya xwe ya siyasî jê bike. Her çiqas ku li vî derheqê de li roja 22'ê Rêbendanê de gelek kes bi taybetî qutabî û xwendekarên dibistan û qutanxaneyan bi zorî birin ser şeqaman, lê dîsan jî rêjeya beşdaran negihîşt astekê ku kela dilê wan hênik bike û heta beşdariya xelkê bi qasekê kêm bû ku hin ji ajans û nûçegihaniyên rejîmê neçar man ji dîmen û wênayên salên borî mifahê bistînin, bi vî çendê jî rojbûna wan bûye taltirîn salveger.

Lê nûçeyê îstifa û destjîkar vekîşandina Husnî Mubarek, serokkomarê Misrê bal kişande ser hemû ragihandinan û bû bi mijara sereke ya ragihandinan û tirs û lerz xiste nav dilê zalimên desthilatdar û hêvî û şadî jî xiste nav dilê azadîxwazan û ew neçar kirin li cihê bend û berbenîgotinan bi ser destkevtên bi qewlê xwe – şoreşa Îsalmî- bi xwe bikewin û li navxwe de rê û cihên ewlehî yên tund û qahîmtir bigrin ber

xwe û pêşî ji xwenîşandana xelkê li ser daxwaza rêberên tevgera Kesk li 25'ê Rêbendanê de bigrin. Eve bû ku me dît xelkek yekcar zaf û zêde ji hedê çavniheriya reformxwazên hikûmetî li bajarên cuda cuda de hatine ser şeqaman û bi durûşmên xwe yên radîkal koşka zordariya Îranê lerzandin.

Hewce ye were gotin ku li vî naberê de rêberên Komara Îslamî dîsa exlaq û demokrasîyê ji xelkê Misr û Tûnisê re didin, lê bi xwe jî dîr in ji hemû pîvan û pîrensîbeke exlaqî, siyasî û demokratîk; ku tund û tûjî û hovêtiya wan li roja 25'rêbendanê de ku bûye sedema şehîdketina du ciwanan û îşkence û girtin û destbiser kirina bi hezaran kesên azadîxwaz, nîşan û berjenga vî rastiyê ye.

Bi giştî rejîma Îranê piştî 32 salan bi ser temenê reş yê xwe de êdî bi rastiyek înkarnakirî ber bi rû ye, ew jî ev e ku dizane êdî dema vî bi ser çûye û dibe bi zûyî bar bike û li qada siyasî, civakî û aborî a Îranê de derkeve, nexa dê bi derdê Mubarek, Bin Elî û dîktatorên din tûş bibe. Lê ewa jî siroştê dîktatoran e ku dengê xelkê nabihîzin û bi zor û serkutê dixwazin dethilata xwe paydar bihêlin, lê êdî dibe bizane ku xebat û berxwedan û îradeya xelkê Îranê eva digihîje encamê. Çunku ger caran gelê kurd bi tenê li refa pêşîn a xebatê de bû, niha hemû gelên Îranê gihîştine vî rastiyê ku êdî reform li çarçoveya vî sîstemê de îmkan tune û take riya gihîştina xelkê bi mafên xwe yên demokratîk, hiloşîna vî rejîmê û avakirina sîstemek demokratîk û federalî li Îranê de ye.

Nêrînek bi ser jiyana siyasî a nîzamên demokratîk vê yekê dide holê ku em nikarin pêwendiya navbera dengder û kiesên hîlbijartî bi hîlbijartinên giştî û gerî ve girê biden. Eger em mêzeyî rola partî û sazîyên siyasî, yekîtî û civatên xelkî, bizavên civakî û di peyvekê de jiyana pir ji ewraz û nişîva civaka sîvîl di civatgehên demokratîk de biken, aloziya wan pêwendiyane eşkeratir dibe.

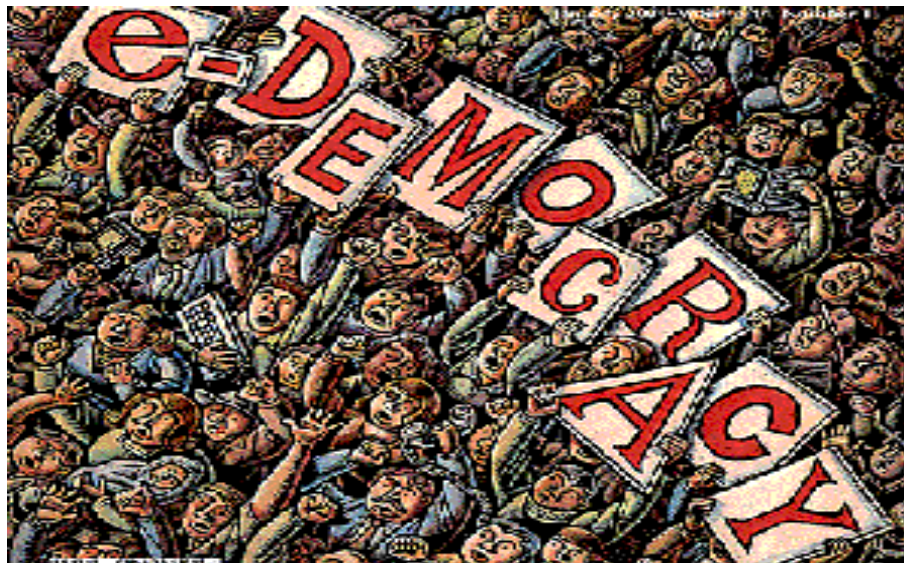
Hewwelatîyê civaka demokratîk, ji riya binyatên navbirî ve dikare beşdariyê di jiyana siyasî de bike û li ser biryarên wan bandor dane. Bi wateyê din rêxistina siyasî, hêzekê dide destê hevvelatî heya bi vê yekê û di cehda hevpara digel hevhezîrên xwe de bikare bi ser neşîyanî ên kite kesîye xwe di orta civakî de zal be. Lewra em dikarin Partî û sazîyên siyasî wek alava birêvebirina îradeya siyasî a hevvelatî ên civakê bihesibînin. Ew binyatane nûnerê guropên cur bi cur ên civakî ne ku li riya bandorkirin li ser raya giştî û birêvebirina zext û givaşê li ser Hikûmet û Parlamanan, daxwaz û xwasteyên hevvelatîyan tînin ziman. Lewra dibe azadiya çalakîyên Partî û sazîyên siyasî weke yek ji pêşmerc û pîvanên nîzamên demokratîk were hesabandin. Pêkanîna hevdengî û aşîyê di navbera hez û daxwazên cur bi cur ên xelkî, bi bê beşdariya girûpên siyasî di jiyana civakî de nemimkine. Nîzamek ku cih û warê beşdariya xelkê di avakirina dewleta demokratîk de ji riya hîlbijartinên azad pêk tîne, nikare bi awayekî hevdom wan ji destpêrêgehiştina bi alavên bi bandor bona beşdarî di kar û barên siyasî bêpar bike. karekî han bi tewawî berevajî hev xwe nîşan dide. Lewra hîlbijartinên azad û azadiya çalakîyên partîyan, hewce û tewawkerên hev in.

Komele, civat û destpêşxerî ên hevvelatî bûne, nûnerên xelkê di şopandina armancên taybetî ne û dikarin wan baskê bişîyanê hevvelatî di tekezîrî li ser daxwaz û xwasteyên xwe û şîyandan bi hevvelatî lihember qasa hêza dewletê berhev bikêşin. Em nikarin tu demokrasiyê moderin peyda bikin ku têde azadî a Partiyên siyasî wek berjenga birêvebirina îradeya siyasî a guropên cur bi cur ên civakî nehatibe gerentîkirin.

Armanca partiya siyasî, destpêrêgehiştina bi desthilatê, bo pêşvebirina bernameya xwe di çarçoveya armancekî taybet a siyasî de ye. Bi vî awayî em dikarin şîyana Partiyên siyasî ên pêvedar bi girûpên cur bi cur ên xelkê bihesibînin. Ew Partiyane ji

Demokrasî

N : Şehriyar Zerşinas W : Siyamend
Beşa 4

aliyekê dîtin û nêrînen siyasî û ji aliyek din ve daxwaz û hewcehiyên xelkê xwe kom dikin daku paşan ji riya berêkanî ên siyasî û di dawiyê de bidestana desthilatê, wan di binyatên dewletî de cî be cî bikin. Bi bê çalakîyên azad ên partîyan, baskirin ji beşdariya xelkê di kar û barên siyasî de bêwate ye. Civaka Piloral û zêdeyî tenê dikare li hebûna partiyên siyasî, şîyana kiryarên siyasî peyda bike. Tenê ji riya Partiyên siyasî ye ku hîlbijêrvan wate xelkî dikarin îradeya siyasî a xwe bi awayekî rastîn di kursiya desthilatê de cî bi cî bikin. Lewra, Partiyên siyasî xîştaya wan hêzan in ku xelkî ji aliyê wan ve pêgehên hêzê dagîr dikin heya ji vê riyê ve biryarên siyasî û bername yên xwe cî bi cî bikin.

Her wek amaje pê hat kirin di pirsên diyarîker ên kar û barên siyasî, kiryar hertim di rasteya paşerojê de dimeşin, paşerojê ku hesabandina serrasta tev yasyên wê nemimkine. Herwusa dibe bihê zêdekirin ku di siyasîyê de bikemî dikarin tenê bersîvekî rohn û sade bi pirsyarên aloz û dijwar bidin. Ew rastiyane hewcehiya azadî a Partîyan û berêkaniya siyasî navbera wan zeq dikin. Bas û nîqaşên Partîyan li ser bîngeha eslên pênasekirî ên berêkaniya hêminane, ne tenê ji bo nîzama demokratîk karekî bi pasaw û berheq nine, belkî herwusa hewce û ne cihê lêderbasbûnê ye.

Demokrasi tenê di cihê de dimeşe û payedar dimîne ku civaka pirranî û piloral bikare ji riya vêc û hêzên rêxistî, ji biyava siyasî ve bi bandor û çalak bimîne û desthilata xelkê bi hevkarîya hêza siyasî û hîlbijartina karbidestên xwe cî bi cî bike, Partiyên ku bi awayê azad hatine avakirin û digel pîvanên nîzamên demokratîk hevxbwanî

hene.

Opozisyon an altirnatîva siyasî

Di kûratiya hizrên pêwendîdar bi darêtina dewleta demokratîk, du bawerî û ceribînen bîngehî, hewcehiya hebûna opozisyonê wek berjenga cîgirê hikûmetê da selimandin: Yekim ewa ye ku demokrasi, karabûna rastîn a xwe ji bas û nîqaşên siyasî û civakî werdigire û ya duyem jî ewa ye ku dagîrkirina desthilatê, bandorekî gendelkarane heye û dibe ji riya berçavgirtina rêkarên rêk û pêk di zêrevaniya desthilatê ku yek ji wan çalakiya opozisyonê wek berjenga baska lihember hêza hikûmetîye – digel wê tirsê berxwedanî kir.

Rayedarên siyasî ên sedsala 17'an yên Ewropa li ser vê bawerîyê bûn ku Hikûmet û opozisyon di nîqaşa navbera hebûn û tunebûna desthilatê li biyavê exlaqî ve jî cuda ne. Tûşbûn bi gendelî zaftir gefê ji wan kesan dixwe ku desthilat di destê wan de heye û opozisyon hêzeke ku divê digel wê tirsê berxwedaniyê bike. Li riya cîgîrkirina opozisyonê divê azadî were gerentîkirin û ev kare demekê misoger dibe ku sirûştê gendelperwerî a mirov û bitaybet desthilatdar, bi hevkarîya kêşeke siyasî bihê zêrevanîkirin, heya bi vî awayî azadî nebe sedema pêkhatina kedxurî û aloziyan. Li ser vê hitbarê di nîzamekî demokratîk, di kêleka hikûmeta hîlbijartîya xelike, opozisyon duyemîn milê çalakî siyasî tê hesabandin û berahiya vê digre ku digel hêza desthilatdar, esliyeta xwe digel esliyeta dewletê yek bihesibîne û siyasetrêjîyên xwe bi awayê reha bihitbar rabigihîne. Di rastî de jî di sistemek Parlamani de, hêla mewdaya siyasî a navbera hikûmet û parlamani yan bi wateyê din dezgeha birêveberî û dezgeha yasadananê nahê kêşandin, belkî ew hêla zaftir di navbera partiyên li hevhatî ji aliyê û partiyên

siyasî ji aliyeke din ve berdewam e. Bi vî awayî di kêleka awayên kîlasîk e ji hev cudakirina desthilatê – îro em şahidê ji hev cudakirina dezgehên zindî yên din jî di sistemek demokratîk de ne.

Helbet nabe imkana zêrevaniya desthilatê ji riya opozisyonê pirbiha bihê hesabandin. Opozisyon bi sedema nebûna pirranî, bikemî dikare gotina xwe di parlamani de cî bi cî bike. Lê ewa ku rolê opozisyonê di sistemekî demokratîk de zeq dike, her ew kareye ku ev hêze dikare ji riya rexnekirina kêmasîyan di bîr û raya giştî de encam bide. Ji aliyeke din ve, opozisyon ger bixwaze kiryareke rastîn hebe, dibe ji mafên parlamani û meydanî a berfireh mifah werbigire. Opozisyon herwusa di cehdên teblîxî de jî dibe ji şansê wek hev mifah werbigire û ji îmkanat û alavên dewletî û jêderên giştî di piropagendeya bîr û rayên xwe di nava bîr û raya giştî de mifah werbigire. Berçav negirtina wan eslane, opozisyonê parlamani wek opozisyonê nîzame dide holê. Opozisyonê nîzame, bi dijî binyatên yasaya bîngehî dixebite û vê yekê wateyek xincî hîloşandina destpêkerî ên nîzama demokratîk nine. Demokrasi nikare bi karekî han re bihevhatî û teba be. Sistemek ku lihember çalakîyên opozisyonê de berbendan pêktîne, jiyana siyasî a civatgehê tûşî qeyran û cih û warên opozisyonê tûndajo pêk tîne, wate hêzek ku armanca wê êdî ne vêdebirina partî û hêza hikûmetî, belkî ji holê rakirina nîzame ye. Lê demokrasi hilgîrê rewşek han e ku guhertina hikûmetê di çarçoveya pêwendiyên heyî de pêk tîne.

Demokrasiyê pêdivî bi opozisyonê Yasayî di hundir û derveyî parlamani de heye, hêzek ku hebûna wê, pîvanek ji bo azadî û hêskirina nîzameke siyasî ye. Tenê di çarçoveya pir kêşeya bihevresazî û berêkaniya navbera hikûmet û opozisyonê ye ku siyaseta demokratîk geşe dike. Opozisyonê ne tenê pêdivî bi bivêrî û hêza xiyalî, belkî herwusa hewcehî bi rewşekî civakî heye ku nîqaş û berêkaniya siyasî mandel neke. Rewş û fezaya ku hikûmetê bi sedema desthilateke direwîn û kazib, neke xwediyê pêgeha xasmanî û her cure rexneyekê wek dujminayeti û xirabkarî ji qelem nede. Demokrasi hertim pêdivî bi hewayê taze û nû heye. Ew hewayê taze tiştêk xincî valahîştina fezaya civakî û pêşkêşkirina durdîtinek kîvş û rohn ji bo guhartinan nine. Garantiya çalakiya azad û yasayî a opozisyonê di nîzamekî siyasî, wateya pêşwazî ji fezayekî han vekirî û dîrdîtina rohn e.

Parastina çavkaniyên siruştî, girantiya jiyanek geş

Sefye Xalidî

Îro çavkaniyên siruştî û jîngeh, pirsên girîng di cîhanî de ne.

Gelek ku xwedî çavkaniyên siruştî ên zêde di hêla abûrî de be, civaka wî gelî jî pêşdikeve. Hewildan ji bo parastina çavkaniyên av, xak, giya, dar û ber û çiya û çavkaniyên binerdên welatê me, erkê li ser milê her takek civakê ye.

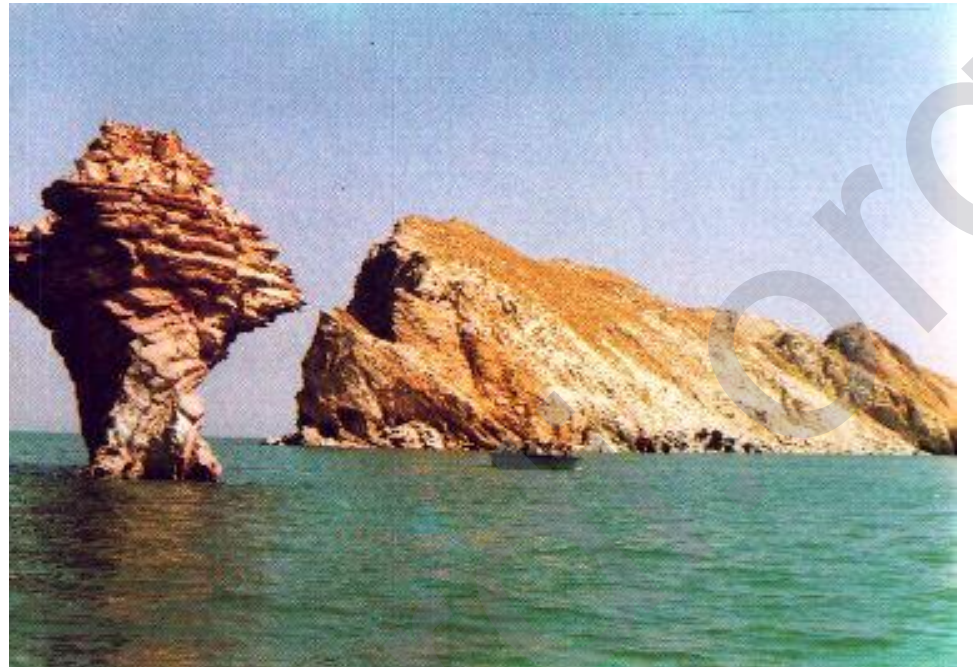
Ger em bixwazin vê mijarê li ser bajarê Urmiyê bi kurtahî li ber çavan re derbas bikin, dibe bibêjin Urmiye bajareke ku di warê siruştî de xwedî dewlemendiyek mezin e. Lê mixabin em nikarin wê rastiye jî nebêjin ku ew dewlemendiye ji aliyê dewleta desthilatdar bi ser welatê me ve pîr biçûk tê ditin, ku di gel wê kêmditîne jî hewldana ji bo jinavbirina wê jî nerawestayê. Mînakek bercav a wêrankirina siruştî wê deverê, avbenda Noşanê (Şiher Çayî) ye ku di kêleka gundê Noşanê hatiye avakirin û di sala

1384'a Rojî de karê wê bidawî hat û çêkirina wê avbendê 5 salan dewam kir.

Di dema avakirina wê avbendê de çend kes hatin kuştin, herweha hejmarek mezin ji gundên wê deverê mîna Dolepêsan,

Hilorî, Xirê, Mîrewa, Zêrîxan û... Milk û erdê çandinê ên gundên din mîna Noşane, Qesig, Selîmbeg, Helefele, Tûyê û Silwana dagîr kiriye. Debara jiyana wan gundiyan, li wan erd û milkên çandinê dihat bidestxistin. Lê hikûmeta Komara Îslamî bi pereyek hindik erd ji xelkê stand û ew necar man ku ber bi bajar herin. Piştî heyamek pîr kêmtênê kedkarî û zehmetî di bajar de bû çîmetê xelkê wê devera pîr bêkar. Erdê bab û kalan bi carekê di avê de çû.

Urmiye bajarek xwedî 5 Milyard (mm) ava ser erd û herweha 2/5 Milyard (mm) ava jêr erdê ye, lê belê ji sedî 80 xelkê Urmiyê bo ava vexarinê, bîran bikar tînin. Herweha avbenda Naziye (nazlu) ku 273 Milyon (mm) ava rûbarê naziye ku di kêleka 145 gundan de derbas dibe, di hundurê xwe de cih dike. Îro ger ku gola Urmiyê kêmtênê dibe û ber bi nemanê ve diçe, bi sedema avakirina wan avbendan e ku rê li ber hatina awê ji bo gola Urmiyê digre. Li herêma bajarê Urmiyê, 16 avbendên mezin û biçûk hatine avakirin. Çêkirina wan avbendan ne tenê alîkar nebûye ji

bo parastina avê, belkî bûye sedema bi xesarçûna ava deverê.

Di cihê ku ji bo parastina avê pîlanrêjî bihê kirin, mixabin pîlandarêtin tînin encamdayîn û li hejmara avbendan tê zedekirin, herweha erdên çandinê, bax û bostanên wan herêman tînin jinavbirin, çavkaniyên siruştî û aborî dukuje.

Di hêlekê din di lihevhatinek di navbera Îran û Turkiyê de, sala 1386' a Rojî, derbas bûna boriyên Gazê di nav axa bajarê Urmiyê de bo Turkiyê dîsan erdê çandinî ye gelek gundan mîna Mîrawa, Qışlaq, Bendê, Pîrhedî, Şemlekan, Mendedol û bûn goriyê wê siyaseta dewletî û êdî xelk nikare li ser wan zeviyên kar bikin.

Belê mirov dikare bêje, ewane dan û standinên navbera dewletan de hewceye hebe. Lê mirov dikare vê yekê jî bibêje ku pîrriyaya gundên herêma Urmiyê ne tenê bê gaz in, belkî hikûmetê av û elektrîk jî bi awayek pêwîst ji wan re berhev nekiriye.

Li 3000 gundên herêma Urmiyê tenê 112 gundan gaz hene ku ew jî li sedî 70 gaz ji wan tê birrîn.

Herwiha eger em bixwazin bi kurtî li ser çiyayên wê herêma bibêjin, pîr zozan û seyrangêhên

xweş û delal mîna Sûle Dûkel li nizîk Dizê ya Mirgewer ku weke yek ji bilindtirîn Feraşinên Îranê jî tê naskirin, tu derfet û îmkanek ji aliyê hikûmetê ve bi xwe ve nedîtiye ku xelk bikare bi hêsani seredana wê seyrangêhê bike.

Gola Marmûşo û Feraşina Sûlk li devera Tîrgewer jî di heman rewşê de ne.

Çiyayê Dalanper li devera Mirgewer ku bilindahiya wî 3487 metro ye, xwedî xwezayek behempa ye, lê ew jî weke her cihê girîng ên din, tu car jî bo parastina wî hewl nehatiye dayîn.

Tenê kariye li her hêlekê ve ji xwe re parêzgehêkî dabîne û her çend mideh carek top û tankên xwe li ser kevir û dar û berên çiyayên me de biceribîne.

Xwezaya Urmiyê di gel gola wê ber bi nemanê ve diçe û roj bi roj xirabtir dibe, mixabin serwet û samana veşartî ya Kurdistanê bi mirinê ve rûbirû ye.

Hêvîdar im ku rojek bihê di serî de desthilat û piştê gel bigîjin vê rastiye ku çiqas perwerdeya zarokan di malbatê de û di civakê de girîng e, ji bo ku jiyanek bextewer bikin, xweza û çavkaniyên siruştî jî ewqas girîng in ji bo ku mirov welatek geş, rengîn û dewlemend hebe û ji bo ku pêşeroja nîfşên nû bihê misogerkin û ev yek bibe kulturek di nava civakê de. Bi hîviya wê rojê.

Bona pêşgirtin ji daxwaza penaberîya werzişkaran, seferên werzişî hatin rawestandî

Serokê heyeta tekwandoya, Mazenderanê got: bi nedana îzna seferên werzişî bo dervey welat, bi milyonan tûmen ji hezîneyên me heder çû. Me bilîf kiribûn û hotêl bi kirê girtibûn, lê hat ragihandin ku şevra dervey sînor a saziya werzişî "terbiyet bedenî" bo sefera bo Holendê nerazî ye. Nerazîtiya han di pêvajoya nevegeryana werzişvanan bo welat e ku li welatên rojavayî de dimînin û daxwaza penaberiyê dikin.

Piştî binav hilbijartinên gera 10 a Serokomariyê, di hemû seferên werzişî bo derveyî welat de bûyera han çêbûye. Tu seferek nebûye ku werzişvanek yan çend ji wan ji tîma xwe cuda nebin û daxwaza penaberiyê nekiribin.

Rewşa niha ya revîn û nevegeryana werzişvanên Îranî, tenê ligel dewrana şerê 8 salî ye Îran û Îraqê de tê berhevdan.

Saziya "terbiyetbedenî" a Komara Îslamî, çareserîya wê rewşê di pêşgiriya ji seferên werzişî bo Ewropa û Amerîka de dibîne.

Madeyên hişber çekek din a nifşkujiyê

Ceifer Mubeşirniya

Nifşkujiya kêmanî ên netewî, mesebî û hizrên cuda, bîrokeya qirêj ya rejîmên dîktator ên cîhanê ye.

Yek ji wan rejîmên dîktator, Komara Îslamî a Îranê ye ku li asta herî bilinda wê rejîmê de jî, Welî Feqîh ku poanek zêdetir ji her dîktatorek din bi xwe daye – nûnerê xweda li ser erdê- bi tometên cur bi cur ên weke cudaxwazî, muharibe “şer li gel xweda” û ..., neteweyên kêmanî bi taybetî netewa Kurd û kêmaniyên mesebî û cudabîrên Îranî xistine bin givaşan de û bi wan hizrên xwe di wan 32 salên derbasbûyî de bi hemû awayekê hewla jinavbirina kêmaniyên netewî û mesebî herweha cudabîran daye û qonax bi qonax bi çekên serdem ji êrîş bi armanca tunekirina nifşa wan, xwe ji tu hovîtiyekê neparastîye.

Di destpêka bidestvegirtina desthilatê di Îranê de û zalbûn bi ser nemû netewe û kêmaniyên mesebî fikrî, bi giştî hizrîna ne di çarçoveya îdeolojîka Komara Îslamî de, dîrok şahidê sepandina çendîn şerên neadilane, girtin bi tometên cur bi cur, îdam û komkujiyan bi taybetî di Kurdistanê de ji aliyê Komara Îslamî ve ye.

Ew şer û fitne di encama hebûna netewe, meseb û hizrên cuda di welat de bûn û çavên wan pêbaran nedihatîn (beredayî nedida) û pexîlî û hovîtiya xwe berdewam kir heya ku partî û saziyên dijberî xwe li sînorên Îranê de derxistin, herweha çalak û mafxwazên dozêk rewa li welat de yan girtin û bi hukmên giran hepsî û bidarvekirin, yan jî welat bi wan dan terkkirin.

Ew şîweya dijayetîkirinê yanî roxandina sitûnên bingeha civakê pîrnetewe, meseb û hizran. Jinavbirina wan pêkhatiyên civakê bi wateya nifşkujiyê tê.

Pêvajoya han heya du dehsalan ji aliyê Komara Îslamî ve berdewam bû û hin ji wan armancên mirar ên rejîmê bi encam gihîştin. Wate partiyên siyasî ên dijberî rejîmê li welat dûr ketin, çalakiyên berevanî li hember parastina saxlemiya civakê di riya girtin û jinavbirina çalakên wî warî de hatin sekinandin.

Lê civaka Îranê bi giştî û civaka Kurdî bi taybetî, ji armancên xwe ên pêşvebirin û parastina saxlemiya civaka xwe li hember pîlanên nemirovane ên Komara Îslamî xafil nebûn, bi awayek din bi bê bikaranîna tund û tûjiyan çalakiyên xwe berdewam kirin.

Komara Îslamî çalabûn û saxlemiya civatgehên cur bi cur ên Îranê bi gefek li ser desthilata nerewa ya xwe dizanî û bi wê yekê jî hesiya bû ku ragihandinan cîhan kiriye gundek biçûk û komkuji bi top û teyare û çekên giran li çavê civaka cîhanî wunda namîne û riswayiyek pêtir dê jêre bimîne. Herweha ji bo navbirina neraziyên welat ku pîrriya xelkê ye nikare bi milyonan mirovan bikuje, cora çeka xwe guherand û stratîjiyek din a dujminkarane girte pêşîya xwe bi

armanca tunekirina nifşek saxlem û çalak a civaka Îranê û baştirîn metod ji bo wê armanca xwe, belavkirina madeyên hişber dinav ciwanan de destnîşan kir.

Di rastî de, ger mirov bêje di dîroka 32 salî a cinayetên Komara Îslamî de madeyên hişber, çeka herî malwêranker û bikuj bûye ku pêtirîn xesar gihandiye civaka Îranê, ji rastiyeke tehl bidûr nîne.

Nemana heş û hizrînek dirust bi sedema bikaranîna madeyên hişber ji aliyê ciwanan ve, destpêka rêrewa pisporî û hostayiya bingeha civakê zindî dixê ser hêlên şaş û riya jiyanê ji wan mirovan winda dike.

Çend mînakek ji xesarên siyaseta nifşkujiya Komara Îslamî ji riya madeyên hişber ve

Jidestçûna hêza cesteyî û fikrî ya kar û nemana xweseriyê di pêvajoya jiyanê de û pejirandina pêşniyazên nerewa ên her aliyekê ji bo bidestxistina nanê rojane û mesrefa madeyên hişber.

Xemsarî û girîngînedan bi pîrsên mezin ên weke netewî, namûsî û pêşveçûna tak û civakê, xafilbûn ji bûyerên girîng ên cîhanî, deverî û ...

Nemana soz û evîn di malbatan de û heya hîloşîna wan.

Zêdebûna liradebider a amara jihevveqetyana jin û mêran.

Bêserperest manewa zarokan û jî destçûna fersendên perwerde û geşekirinê. Ji hemûyan dilgirantir, gorîbûna qata jin di bin bargiraniya erkên malbatê de di encama nebûna serperestek şiyaw di malbatek tûşbûyî bi madeyên hişber.

Gelo pîlanek ku civakê ber bi vî halî bikşîne û armancên birêveberên wan pîlanan jî roh bin û mîratgirê komkujiyên derbasbûyî bin, ji nifşkujiyê bider dikare çi navek din li ser bihê danîn.

Helatina 250 hezar pisporên Îranî ji cehenema Komara Îslamî

Rejîma Komara Îslamî a Îranê îtiraf kir ku 250 hezar pisporên Îranî bo welatên Amerîka û Kanadayê reviyane. Cihgirê Wezîrê Zanistî yê Komara Îslamî, bi amaje bi derketina 250 hezar pisporên Îranî bo Amerîkaya Bakûr, ragihand: sermiyana însanî ji çûna pisporên Îranî bo derve, nêzik 250 Milyard Dolar e.

Herweha Husên Nadîrî got: Pêtir ji 250 hezar mihendis, pijîşk û pisporên Îranî li Amerîkaya Bakûr dijîn û perwerdekirina her pisporek di Îranê de 1 Milyon Dolar bo welat hezîne heye û çûna 250 hezar pisporan beramber bi 250 Milyar Dolaran e.

“HIV” hêj li bajarê mesebî yê Qum'ê goriyan distîne

Birêveberê giştî yê saziya saxlemiyê li parêzgeha Qumê, Hacî Ceiferî, got: Heya 8'ê Şibata îsal, navê 522 kesên tûşbûyî bi nesaxiya îdzê hatine tomarkirin ku 45 ji wan jin û 477 jî mên in.

Li nava nesaxên HIV de ku canê xwe jidest dane, 3 jin û 93 mên in. Bi giştî 18.4 ji sedî a nesaxên îdzê li parêzgeha Qumê de mirine.

Navhatî heweha bi amaje bi wê ku nesaxiya îdzê heyamekê weşartî derbas dike got: ji 98 nesaxên gîrode bi HIV ê 89 kes mên û ên din jî jin in.

Hacî Ceiferî daye zanîn ku berê divêt rewşê qebûl bikin û sedemên wê destnîşan û paşan li pey rêkarên parastin û dermana vê nesaxiyê bikewin. Wî herweha weşartina vê nesaxiyê bal hin jinan bi kirîzek mezin da zanîn.

Daxuyaniya Şivan Perwer

Daxuyani:

Ji raya giştî re, Ji kî û ji kuderê tê bila bê, ji zîhnîyeta bandorvan, hov û çavsor re tu car min serê xwe xwar nekiriye û nakim. Ez duh çava bûm, îro û sibê jî her weke xwe me. Yanî bilindkirina ruhê Kurdistanî, hevîdariya daxwaziya hunerî dijîm,

Hunerê azad û serbixwe her gav nîşana xebat û xizmeta min e. Sebra min geleke, behna min firehe. Hêviya min bilinde, baveriya min xurte, armanca min rojên şad û peşerojek ronake. Lê gelo evên ku dest bi vê kampanyayê kirine kî ne û vana ji min çi divên? Çi dixwazin? Dost ya dijminê gelê me ne? Ji ber ku tiştên di vê kampanyayê de hatine gotin û iddia kirin, hemû derewin.

Hemû hevîtin û tîkiliyên min eşkerene û li pişt diwar û perdan veşartî nemaye.

Me dît ku vana li hemberê hêz û şexsiyetên welatperwer çiqas suç kirin jî rojekê lebihurtin ne xwestin. Ji ber ku çendî me behnfirehî kir û me nexwest dijmin bi me bikene jî, lê dîsa jî guhertinek di wan de çê nebû. Ji sebra me cesaret girtin û roj bi roj ji ber bédengiya me hêz girtin û erîşê xwe berfireh kirin. Yanî dixwazin li welatê me yek kesê me mejû azad nemîne.

Ez ji kesên dilrehm, dilovan û bi wîcdan dipirsim: Ma gelo kesên hindik hestên welatperwerî û mirovatî pêre hebe, wisa dike? Di jîyana 36 salên derbederya min de, ya rast, dijmin jî ev tişt bi me nekiriye.

Ji xwe qasî hatiye tîgihiştin, zîhniyet û mentalîta wan eve: Li ser bandorê deyne, çavsoyîyê bike, bitirsîne, bêbextiyê lê bike, îrade û heş teslim bigire, bike kole û bi kar bîne.

Min ji rastiya xwe tu car dev bernedaye. Min rastiya xwe herdem di stranên xwe de aniye ziman. Haji xwe bû me, hezkirin û evîna gel û welatê min di xwîna min de cîh girtîye. Lê li gor uslûba tevger, tîkîlî û rewşa mirovatîyê mirov silava xwedê digre û dide. Merheba dibêjê û rêzdar dibe. Mêvandarî kevneşopîya resena me Kurda ye. Em jî li gor xwe dibînin ku çi raste çi xirabe. Heke mirov bi xwe û armanca xwe baver be, carna pêwîst be dikare li gel dijminê xwe jî danîşe, behsa rastiya xwe û gelê xwe bike û biparêze.

Ma xelk nizane ku Şivan Perwer li hemberê zilm û zordarî tu car stoyê xwe xwar nekiriye. Ma hûn jî nizanin ku ti kes nikare bayê hunera azadiyê ji ser welatê min rawestîne û lorîkê min ji dil û mejîyê gelê min derîne? Ma hûn nizanin ku rejîmên faşîst û koledar ji ber rastiya hunerê min çikas Kurd girtin, îşkence kirin, kuştin, yan bi dar xistin? Lê dîsa jî nikaribûn bayê hunerê min rawestînin.

Banga we dikim: Baş bizanibin ku ez Şivan Perwer im. Yanî hevalê bargiranîm, ruhê Kurdistan, bê rawestan kurê gelê xwe me û wêrek û bi bawerî me. Kesên paqîş û bi bawer ji qirêjiya bêbexta natirse.

Ez we dispêrim ûcdan, rehm, dilovanî û raya giştî ya gelê Kurd û Kurdistan.

Dîsa baş bizanibin ku gelê me û dîrok dê çi car bi vî awayî li wan nebihure.

Slav û Rêz
Şivan Perwer
13.02.2010

Mirina Rojê, Mahmûd Baksî

Arşevê Oskan

Nema dikarim veşêrim
durûtiya hemdem
di pêvajoya temenê xwe de
Kêlik bi kêlik
nêzikî mirinê dibim
nêzikî jiyanek nû dibim
her tiştî ji demê re bihêlim
Bi nav nîşan nakim
Diyarî pêşerojê bikim û
bihûnim
mîna pêteke agirê vejînê
di dilê min de gur dibe
Çavên bendewar
mîna bizotê dibêje:
Ez ê herim Amedê mîna
quling
Çi kes nikare baskên min
bişkîne
De bila Evdalê Zeynikê
li ser qulingê baskîkestî
bes stranan bixwîne, bihûne
Kî dikare rastiyan şevan
bihûne ?
Kî dikare kuştîyên rêçan
bijmêrin ?
Kî dikare min û Beko li hev
bîne?
Belê ..

Destarê derdan

ev sî sal dilê min dihêre
bê rawestan zîz dibe û difikîne
bêyî ku rojekê ji min fedî bike
Di tariya şevan de jî
li tariyê, li dûriyê
kûçikên har min dişopînin
Çi dixwazin?
Çend helwest pêk anîn ?
Mala wan ava be
Ez hogirî dozê kirin ji zarokatî
Tovê hezkirina axê
di dilê min de çandin
Gur kirin agirê dilê min
Bi nezani
ez û evîn li hev banandin
ez û xwe ji hev qetandin
De werin em çekan bikar bînin
Ji we re strana Bavê Fexriya
di guhê dîrokê de bistrêm
heyani rojên serfiraziyê
da bi dilekî şikestî koç nekim
(Ev helbest di derbarê koçkirina
Mahmûd Baksî de hatiye
nivîsandin)
ji pirtûka (XEWNISTAN)

Îranê lêborîn ji Îspaniyayê xwast

Elî Ekber Salihî, Wezîrê derve yê Komara Îslamî di pêwendiyek telefonî de ligel Wezîra derve ya Îspaniyayê seba destbiserkirina serkunsolê Îspaniyayê di nerazîbûnên roja 14' Şibatê, 25'ê Rêbendanê, daxwaza lêborînê kir

û dan bi wê yekê danî ku ew karê wan şaş bûye.

Herweha Tirînîdad Cîmz, Wezîra Karê Derve ya Îspaniyayê ew yek piştrast kir û got: Komara Îslamî daxwaza lêborînê kiriye û gotiye ku bûyereka weha şaş, dubare nabe.

Hêjayî gotinê ye ku berpîrsê kunsolxaneya Îspaniyayê roja 25'ê Rêbendanê ji aliyê hêzên ewlehî ên rejîmê ve bo mîdehê 4 seetan hatibû destbiserkirin û dewleta Îspaniyayê jî ew kiryar bi mîcîr wergirt û gef ji rejîma Îranê xwar, ger ku di demê 48 demjimêran de daxwaza lêborînê neke, ew dê nûneratiya xwe ji Îranê vekîşînin.

Li ser sunetkirina keçan filmek hat çêkirin

Ew film ji senaryo û derhênanana Nebez Ehmed e û li navçeyên Germiyane wêneya wê hatine girtin û ji berhemên rêxistina Wadî ya Almaniyayê ye û armanc jê hişyarkirina xelkê ye ji bo jinavbirina sunetkirina keçan.

Film, li hola Geleriya Serdem li bajarê Hewlêrê bi

amadebûna hejmarek ji çalakvanên rêxistinên civaka sivil û nûnerên rêxistinên jinan hat pêşandan. Piştî pêşandana filmê, gotûbêjêke dirêj û kûr derbarê naveroka filmê ji hêla temaşevanan ve hat kirin. Derhêner Nebez Ehmed dibêje: "Film, ronahî dixe ser sunetkirina keçan li Kurdistanê, niha jî kampanyayek berfireh li cîhanê tê meşandin ji bo qedexekirina wî karî."

Birêveberê Rêxistina Wadî ya Almaniyayê li Herêma Kurdistanê, Felah Murad Xan daxuyand ku ew film, berî çend salan bi teknîk û kelûpelên asayî hatiye berhemhênan wek xebatekê ji bo qedexekirina wî karê neşaristanî.

Her hefte 5 qalib sabûn dixwe

Tempestt Henderson 19 salî ye. Li Amerîka, Florida dijî. Her hefte 5 qalib sabûn û dermanê kincan dixwe. Doktor dibêjin, eger ew dev ji vê yekê bernede, ew riyayê

mirinê li pêşiya xwe vedike. Tempestt Henderson bi xwe xwendekara hemşîretiyê ye, dibêje ew nikare dest jê berde, Dibêje, wê carekê tiliya xwe xistiye nava dermanê kincan dîtiye ku tama wê xweş e, hem şêrîn bûye hem jî şor, xwariye û kêfa wê jêre hatiye.

Piştî carekê dema ku li serşokê de xwe şoştiye, kêfa wê ji kefa sabûnê re hatiye, zimanê xwe lêdaye, jêre xweş hatiye.

Ew niha, êdî weke xwarinê sabûnê dixwe.

avestakurd

BDP: "Em ne mecbûr in ku hurmeta siyaseta Şivan Perwer bigrin"

Siyasetmedarê BDP ê, Demirtaş, bersiva rojnamevanan li ser daxûyaniya Şivan Perwer da

û got:

"Tu reaksiyona me li hember Şivan Perwer re nîne. Ji ber ku ew hozanekî kurd e hurmeta me pê heye. Lê em ne mecbûrin ku hurmetê bi siyaseta wî bigrin. Her kesên ku dixwaze, dikare piştgirîya polîtîkaya wêbûnê bike".

Netewe

Baştirîn xelata wêneya salê wergirt

Ev wêneyek e ji hovîtiya li Efxanistanê! Ew wêneyê keçeke efxanî ye, ji ber meseleyên namûsê, bêvil û pozê wê ji aliyê malbata wê û

Talîbanan ve hatibû birrîn. Wê demê temenê wê 12 sal bû. Wêne ji aliyê wênegir ji başûrê Afrîqa, Jodi Bieber ve hatibû girtin. Ji bo vê wêneya xwe Jodi Bieber, xelata baştirîn wêneya cîhanê "Wold Press Photo" wergirt.

Dema ku ev wêne cara yekemîn di berga kovara "Time"ê de roja 1'ê Tebaxa 2010'an hatibû weşandin, li seranserê cîhanê de deng vedabû.

Di nav Kurdên diyasparayê de dawîya trajîdiyan nahê

Rojekê ji rojan her kurdekî li derve xwe wek balyozê gel û welatê xwe dihesiband û têhnî û birçî jî bimaya, kiryareke xirab nedikir. Îro jî Ewropa tijî kurd bûye û bi zêdebûna wan re, trajêdî li aliyekê, rûreşî li aliyê din, sal bi sal zêde dibin.

Li gor raporta mîdyayê, kurdekî başûrî jina xwe ya înglizî li bajarê Leicester yê li Înglistanê kiriye musulman, lê her tiştên nebûnî hanîne serê wê û carekê benzîn bi ser porê wê de rijandiye, gef jê xwariye ku wê bişewitîne. Li

dawîya dawiyê, jina xwe û her du zaroyên xwe, dûre xwe jî kuşt.

Di binê raporta rojnameya înglizî de nameyên tijî peyvên nerênî li hember biyaniyan hene. Di yekê jî wan de hatiye: Kengê jinên wek vê dê fêr bibin ku ji derveyê civat û çanda xwe nezewicin.

avestakurd